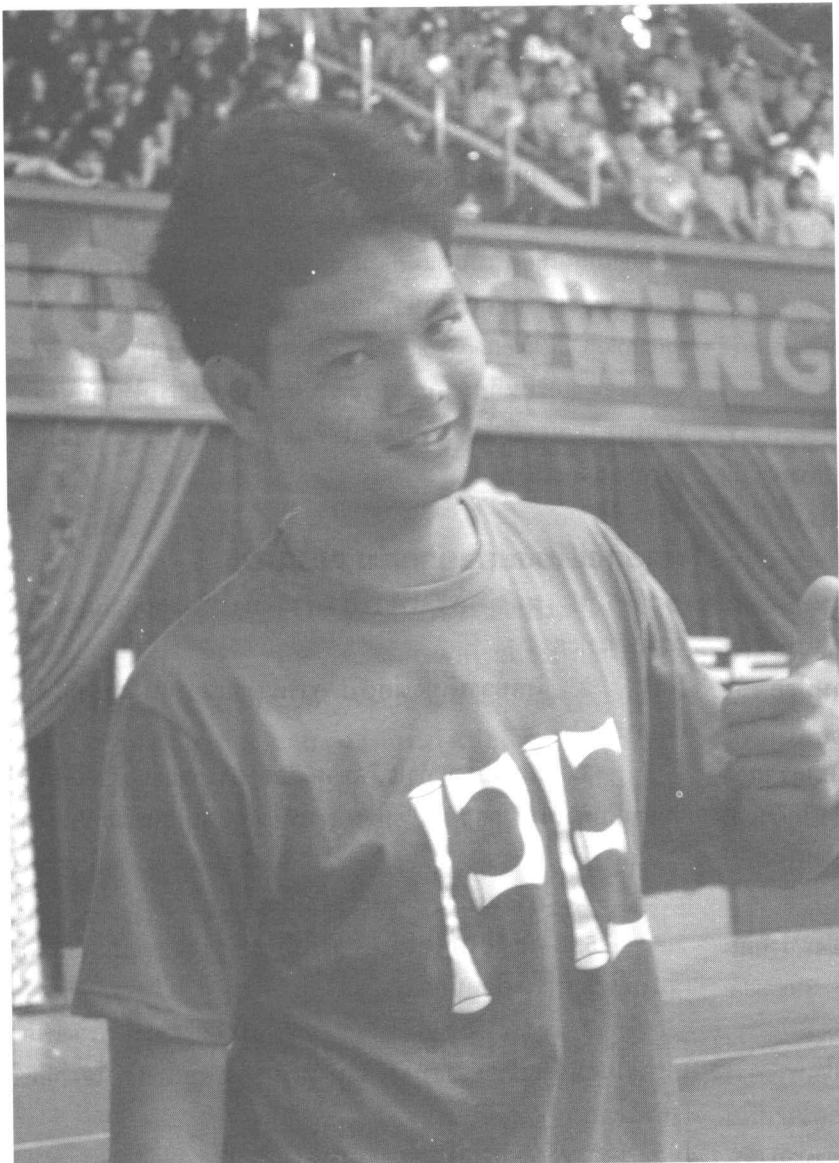

นรเศรษฐ์ ปาละสิงห์

ประธานสโมสรนิสิตคณะพลศึกษา

“หัวใจของนักกีฬาในความเป็นนักกิจกรรม”

ความคิดของนรเศรษฐ์ ปาละสิงห์ หรือ “เบน” นิสิตภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานสโมสรนิสิตคณะพลศึกษาคณาล่าสุดที่กว่าจะเป็นประธานสโมสรนิสิตคณะพลศึกษาได้นั้นก็ไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ก็ไม่ยากเกินศักยภาพของตนเองเพราะมีความสามารถทางด้านการกีฬา อยู่เป็นทุนเดิม แต่นอกเหนือจากทักษะการกีฬาแล้วเป็นบอกที่ว่าตำแหน่งประธานสโมสรนิสิตคณะพลศึกษา ต้องมีใจรักที่จะทำงานเสียสละเพื่อส่วนรวมเป็นสิ่งสำคัญ

“ตอนผมเรียนที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พัฒนาการ ผมเป็นคนที่ชอบเล่นกีฬาเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ได้ฟังกู๋พี่ๆ ของโรงเรียนมาพูดคุย แนะนำ และมีพี่ๆ ที่เขาไปฝึกสอนด้วย หลังจากที่พวกพี่ๆ เขาสอบเข้าได้เป็นนิสิตที่คณะพลศึกษาของ มศว แล้วรู้สึกประทับใจ อยากเรียนที่ มศว ผมประทับใจมากจึงตัดสินใจเลือกสอบเข้าคณะพลศึกษา มศว เพราะ มศว ถือได้ว่าเป็นสถาบันการศึกษาอันดับหนึ่งทางด้านพลศึกษา มีศูนย์กีฬามีโรงยิมที่มีชื่อเสียงและมีมาตรฐานสากลที่เคยใช้เป็นสถานที่ฝึกซ้อมและแข่งขันให้กับกีฬามหาวิทยาลัยระดับชาติ มีบรรยากาศของการเรียนทางด้านพลศึกษาที่เรียกว่าพร้อมมากๆ พอผมสอบเข้ามาเป็นนิสิตใหม่ของคณะพลศึกษาได้และเรียนมาจนอยู่ชั้นปีที่ 3 แล้วนี้ผมก็รู้สึกเลยว่าผมตัดสินใจไม่ผิดเพราะความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษานี้ใช้ไปประกอบอาชีพที่มั่นคงได้ในหลายอย่างหลายวงการเลยทีเดียว ไม่เฉพาะต้องเป็นครูสอนพลະ โค้ชนักกีฬาโค้ชสอนกีฬา เราทำอะไรได้มากกว่านั้นเช่นเอาความรู้ด้านการกีฬาใช้กับงานกิจกรรมต่างๆ ที่เราไปมีส่วนร่วม กับชุมชนสังคมต่างๆ ให้คนในชุมชนคนรุ่นพ่อแม่เรา หรือเยาวชนเขาได้รู้จักการออกกำลังกายอย่างถูกวิธี ทำให้เขามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงได้ ความรู้ไม่ได้เรียนแค่ในห้องเรียนแต่เราเอาไปใช้กับคนภายนอกได้อย่างที่เป็นจริงๆ นำมาปฏิบัติได้จริง

แต่ก่อนอื่นนี่ผมก็อยากจะเล่าให้ห้องๆ ที่กำลังมองว่าอยาก
จะสอบเข้าเรียนในคณะพลศึกษาก่อนนะครับว่าต้องเตรียมตัวกัน
อย่างไรบ้าง อย่างตอนที่ผมสอบเข้าเรียนนี้ก็จะต้องเตรียมตัวสอบข้อ
เขียนหรือพูดง่าย ๆ ก็คือเราควรจะต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ
กีฬาบ้าง ซึ่งถ้าเราเป็นคนที่ไม่สนใจเรื่องพรรคนี้อยู่แล้วก็คงไม่ใช่เรื่อง
ยากเพียงแต่ต้องหาความรู้เพิ่มเติมให้มันลึกมากขึ้นไปอีกหน่อยก็
จะดีมากครับเพื่อนำความรู้มาทดสอบด้านทฤษฎี นอกจากนั้นยัง
ต้องสอบภาคปฏิบัติด้านสมรรถนะร่างกายด้วย เช่น วิ่งระยะสั้น วิ่ง
เก็บของ กระโดดสูง สอบปฏิบัตินี้ก็ต่อหน้าพิตซ้อมความพร้อมของ
ร่างกายด้วย

สำหรับการใช้ชีวิตในรั้ว มศว ช่วงปีที่ 1 ผมได้มีโอกาส
ทำกิจกรรมมากมายของคณะ ทำให้ผมได้มีประสบการณ์ทำงานใน
ตำแหน่งรองประธานเอกพลศึกษา มีหน้าที่ด้านการจัดกิจกรรม
สนทนากาการ ดูแลรุ่นน้อง และเพื่อนๆ ในสโมสรซึ่งเราทำงานกันแบบ
รู้หน้าที่ของกันและกัน ให้เกียรติในหน้าที่ขอบข่ายของงานแต่ละคน
แต่ละฝ่าย แต่ก็แชร์ความคิดเห็นร่วมกันทุกกิจกรรมที่เราทำทั้งการ
รับงาน การกระจายงานเพื่อให้การทำงานของเรารวดเร็ว คล่องตัว
บวกกับการทำงานอย่างเต็มที่ของเราทำให้ทั้งรุ่นพี่ รุ่นน้อง และเพื่อน
ในสโมสรนิสิต คณะพลศึกษา ให้ความไว้วางใจและได้เลือกให้ผมมา
ทำหน้าที่เป็นประธานสโมสรนิสิต คณะพลศึกษา สำหรับผมผมใช้
หลักการทำกิจกรรมต่างๆ จากการที่เข้าร่วมกิจกรรมลูกเสือ เพราะ
กิจกรรมลูกเสือสอนให้ผมมีภาวะผู้นำในตัวเอง สามารถแยกแยะและ
เลือกสรรคนได้ ซึ่งการทำกิจกรรมหรือการทำงานทุกสิ่งอย่างย่อม
ต้องให้ความสำคัญและเลือกสรรคนกับกิจกรรมให้ถูกต้องเหมาะสม
งานที่ออกมาก็จะสมบูรณ์ที่สุด

โดยทั่วไปหน้าที่ของประธานสโมสรนิสิต คณะพลศึกษาจะ
เป็นผู้ดูแลความเรียบร้อยของน้องๆ ทั้งหมด โดยมีรุ่นพี่ปี 4 เป็นที่
ปรึกษา เราก็คงคอยสร้างกิจกรรมต่างๆ ที่ก่อให้เกิดการทำงานร่วม
กัน สร้างความรู้จักกันทั้ง 4 ภาควิชาให้เกิดการรวมทีม สร้างพลัง
สามัคคีกันภายใต้คณะพลศึกษา และกิจกรรมที่ผมประทับใจที่สุด
นั่นก็คือ “กิจกรรมเปิดประตูสู่วัฒนธรรมชาวเหลือง” เป็นกิจกรรม
ต้อนรับน้องนิสิตใหม่ของคณะพลศึกษาเอง โดยจะมีกิจกรรมต่างๆ

ที่ให้ความรู้ด้านการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย คณะ รู้จักความเคารพ
รุ่นพี่รุ่นน้อง ซึ่งการเรียนและการทำกิจกรรม ควบคู่กันไปด้วยถือว่าเป็น
ของคู่กันและสำคัญมาก เพราะสิ่งเหล่านี้ช่วยสร้างประสบการณ์
ความรู้ ความรับผิดชอบ การรู้จักแบ่งเวลา การรู้จักคน รู้จักงาน ทำให้
เราสามารถมองเห็นถึงศักยภาพของแต่ละคนได้ว่ามีความถนัดและ
เหมาะสมกับงานด้านใด แล้วเราสามารถเลือกให้คนๆ นั้นได้ตรงกับ
งานหรือกิจกรรมนั้น เปรียบเสมือนต้นไม้ที่โตสง่างามได้ก็ย่อมต้อง
มีราก กิ่ง ก้าน ใบ ที่สมบูรณ์แข็งแรง

ท้ายสุดนี้ผมขอฝากถึงรุ่นน้องทุกคนที่ผมคิดว่า
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒของเรา เปรียบเหมือนครอบครัวที่
คอยดูแลซึ่งกันและกันตลอดมา การวางตัวที่ดี เคารพรุ่นพี่ รุ่นน้อง
และอาจารย์จะช่วยให้เรารู้จักพึ่งพากันและกัน ทำให้การใช้ชีวิตในรั้ว
มหาวิทยาลัยไม่โดดเดี่ยวอย่างแน่นอน